

LA LLACUNA I LA BASSA REFUGI PER A AMFIBIS

La creació, manteniment i conservació d'estanyols i basses és essencial per a la supervivència de moltes espècies d'amfibis, insectes i aus, especialment en llocs secs, on constitueixen l'únic refugi per a les espècies aquàtiques.

Els amfibis són un dels grups animals més amenaçats del món i moltes espècies pateixen una preocupant regressió, agreujada per l'aparició de malalties emergents. A la plana de l'Alt Empordà, els factors d'aquesta minva han estat:

- la dessecació de zones humides
- la intensificació de l'agricultura amb l'ús de pesticides i purins
- la pèrdua de basses de rec i d'altres punts d'aigua.

El gripau d'esperons, espècie amenaçada a tot el país, compta amb poc més de mitja dotzena de poblacions reproductores a aquesta zona.

L'objectiu principal de la creació de la bassa refugi és reforçar les poblacions de gripau d'esperons i ajudar a una futura recolonització del tritó verd en el Parc Natural dels Aiguamolls de l'Empordà (PNAE). La bassa serveix de punt d'alliberament de larves procedents de basses properes en risc imminent de dessecació.

La conservació de la natura es un pilar bàsic per assolir el desenvolupament sostenible.

La gestió sostenible del cicle de l'aigua passa per contribuir a la conservació dels serveis que ens ofereix la natura.

Les actuacions i gestió que s'aplica en aquesta instal·lació té en compte la seva multifuncionalitat, com a depuradora d'aigües residuals, com a infraestructura verda que afavoreix la biodiversitat i els serveis ecosistèmics i com a espai que contribueix a l'educació ambiental.

Entre les actuacions portades a terme destacariem:

- Diagnosi de biodiversitat.
- Manteniment ecològic de les zones verdes.
- Gestió diferenciada de la gespa per afavorir la diversitat vegetal i d'insectes pol·linitzadors.
- Creació de microhàbitats amb rocalla i troncs.
- Adequació de la llacuna per potenciar els amfibis i espècies aquàtiques en regressió.
- Reforç de les poblacions del gripau d'esperons i el tritó verd en col·laboració amb la Societat Catalana d'Herpetologia.

www.aiguescb.com

✉ oficinacentral@aiguescb.com

ESTACIÓ DEPURADORA D'AIGÜES RESIDUALS DE PALAU-SAVERDERA CREANT RESERVES DE BIODIVERSITAT

HABITANTS SINGULARS

Granota verda
Pelophylax perezi

Gripau d'Esperons
Pelobates cultripes

Nenúfar blanc
Nymphaea alba

Gripau corredor
Epidalea calamita

♂ Tritó verd
Triturus marmoratus

♀ Tritó verd
Triturus marmoratus

EL NENÚFAR BLANC

Nymphaea alba

És l'únic nenúfar autòcton de Catalunya, actualment només present en poblacions aïllades a pocs punts del país. Els nenúfars de la llacuna es creu que tenen l'origen en una població silvestre autòctona que venia de l'estany de Castelló i Palau citada pel botànic Estanislau Vayreda. La seva incorporació a la llacuna ha estat gràcies a la tasca en el seu dia de Ramón Ribas de Serra de Daró que va contribuir a conservar-los allà, el naturalista Jordi Sargatal i el Viver Tres Turons que ha aconseguit reproduir-lo en el viver. La introducció a la llacuna ajuda a preservar aquesta varietat genètica.

AMFIBIS: ESPÈCIES BIOINDICADORES

L'estat de les poblacions d'amfibis indica, amb força precisió, l'estat de conservació del medi on viuen, aquàtic durant la fase larvària, i terrestre i hidròfil durant la fase adulta. La característica més important que converteix els amfibis en bioindicadors és la seva pell nua, molt permeable a contaminants dissolts a l'aigua, la pluja àcida o les radiacions solars (especialment l'ultraviolada).

ESPÈCIES EXÒTIQUES INVASORES DEL MEDI AQUÀTIC

Les espècies exòtiques invasores estan entre les cinc causes principals de pèrdua de biodiversitat al món i provoca el desplaçament d'espècies autòctones.

AZOLLA

Azolla filiculoides

Es reproduïx ràpidament i colonitza les llacunes, implicant l'entrada de la llum i provocant una falta d'oxigen per l'excés de matèria orgànica. El seu potencial colonitzador es una amenaça per a les espècies autòctones.

CRANC ROIG AMERICÀ

Procambarus clarkii

És un depredador voraç de fauna autòctona (fins i tot pot arribar a menjar-se tortugues juvenils), desarrela plantes aquàtiques i fa malbé Canals de rec en fer els seus caus.

TORTUGA D'AIGUA AMERICANA

Trachemys scripta

Pot esdevenir un problema greu per competència amb les tortugues autòctones com la tortuga de rierol (que en aquest indret té una de les escasses poblacions del vessant sud del PNCC) i representa un risc de transmissió de malalties i paràsits. Depreda sobre la vegetació i fauna autòctona.

VISÓ AMERICÀ

Neon vison

És un petit carnívor que depreda intensament sobre espècies autòctones, la majoria protegides, fins a provocar extincions locals. Transmet malalties greus a fauna amenaçada i competeix amb espècies en perill d'extinció (turó i visó europeu).

Recordeu que:

- L'alliberament d'espècies exòtiques genera efectes molt negatius al medi, en alguns casos irreversibles.
- La introducció d'espècies exòtiques i invasores és il·legal i pot ser objecte de sanció.

- Abans d'adquirir o acollir una espècie exòtica, valoreu si us en podeu fer càrrec.
- Si us n'heu de desprendre, porteu-la a algun centre especialitzat o truqueu als Agents Rurals.